

det er tid for igen at se på indhold af og form for samarbejdet fremover.

I 1995 foretog vi den sidste større reform af arbejdet. De to største ændringer dengang var, at vi baserede arbejdet på partigrupperne i stedet for på de nationale delegationer, og at vi samlede de mange udvalg til de nuværende tre områder: Norden, nærområderne og Europa.

Udviklingen, ikke mindst i Østersøområdet, er gået overordentlig stærkt i de forløbne fem år, og derfor er der god grund til at stille spørgsmålet, om strukturen og indholdet imødekommer fremtidens problemer. Det er dét spørgsmål, vismandspanelet prøver at give svar på i deres rapport.

For os er det afgørende, at arbejdet også fremover baseres partipolitisk og ikke nationalt. Men det skulle, så vidt jeg kan se, heller ikke være i strid med rapportens forslag.

Vi er også enige i, at den nuværende mere geografisk baserede opdeling af arbejdet næppe længere er hensigtsmæssig, bl.a. set i lyset af EU's kommende udvidelse, og at man derfor må overveje at gå tilbage til en mere temaindrettet udvalgsstruktur.

Også panelets anbefalinger af, hvilke områder man skal fokusere på i det kommende arbejde, finder vi er en seriøs debat værd.

Når disse positive sider af rapporten er nævnt, skal det også siges, at vi finder, at rapporten indeholder en mærkelig disharmoni eller indre modsætning. Det fremgår klart, at de vise mænd og kvinder finder, at det er vigtigt, at samarbejdet fortsætter både i Nordisk Råd og i Ministerrådet. Men følger man på den anden side deres råd, fører det for os at se til opløsning af Nordisk Råd.

Et eksempel: Panelet foreslår, at Rådet fremover skal bestå af medlemmer fra de nationale parlamentsudvalg inden for et givet område. Om dette forslag skyldes, at panelet ikke har tilstrækkelig føling med parlamentarisk arbejde, nationalt og nordisk, eller at de politikere, der har siddet i panelet, alle har siddet i Ministerrådet og ikke på parlamentarikersiden, eller at det måske har en anden årsag, er svært at bedømme, men givet er det, at følges forslaget, vil resultatet være en atomisering af arbejdet, og det overordnede sigte fortabes.

Der er ingen tvivl om, at der er behov for en langt tættere kontakt mellem de nationale fagudvalg og de tilsvarende arbejdsområder i det nordiske arbejde. Det er et problem, der kan fin-

des andre løsninger på end panelets, og som i øvrigt drøftes i flere af partigrupperne i Rådet.

Vi skal ikke med disse bemærkninger lægge op til en diskussion af rapporten nu, den er først lige blevet offentliggjort, og vi skal have den første diskussion af den på sessionen. Men vi finder det rimeligt ved denne lejlighed at gøre opmærksom på, at vi ikke er enige med den i sin helhed.

Den kan et godt stykke af vejen bruges som grundlag for den nødvendige og grundige debat, vi forhåbentlig får i de kommende måneder, og vi synes, at ministeren for nordisk samarbejde alvorligt skal overveje, om det ikke er en idé, som tilfældet var ved reformen i 1995, at nedsætte et fælles udvalg mellem Ministerråd og Nordisk Råd til en dybere drøftelse af de nødvendige reformer.

Jeg skal slutte med at takke ministeren, både for redegørelsen og for et godt samarbejde i det forløbne år.

Svend Erik Hovmand (V):

Hvilken rolle skal det nordiske samarbejde spille i fremtidens Europa og hvordan? Dette centrale tema er på dagsordenen, ikke alene her i Folketinget i dag, men i alle de nordiske lande og ikke mindst i Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd.

Redegørelsen fra den nordiske vismandsgruppe med vores egen Lykke Friis som dansk repræsentant har lagt op til debatten om de nordiske landes indsats både i forhold til EU og EØS og også i forhold til Nordens nærområder, de baltiske lande, Rusland, Østersøregionen og naboerne i de arktiske områder samt Vestnorden.

I stedet for den hidtidige struktur med tre søjler i Nordisk Råd foreslår vismændene en cirkulær struktur, hvor man om konkrete spørgsmål af fælles interesse kan samarbejde på lige fod med repræsentanterne fra nærområderne.

Der er ingen tvivl i mit sind om, at globaliseringen betyder, at de enkelte lande er for små til selv at løse mange af de opgaver, som nationalstaterne hidtil har stået for. Grænseoverskridende samarbejde om miljø, om kriminalitet, om en lang række andre spørgsmål viser os, hvor vigtigt det er.

Eller tag erhvervslivet: Hvad er det, vi har oplevet de senere år? Vi har jo oplevet en grænseoverskridende samarbejdsstruktur udvikle sig på næsten alle områder. I dag er en dansk bank med i et samarbejde med en svensk bank, med